

27 sierpnia 1944

27 sierpnia, płk Karol Ziemski „Wachnowski” reorganizuje obronę Starego Miasta. Dowództwo odcinka północnego powierza ppłk. Janowi Mazurkiewiczowi „Radosławowi”, odcinka wschodniego – kpt. Eugeniuszowi Konopackiemu „Trzasce”, południowego – mjr. Stanisławowi Błaszczakowi „Rogowi”.

Zachodnim odcinkiem obrony dowodzi nadal mjr Gustaw Billewicz „Sosna”. Powstańcy udaremniają wysadzenie katedry św. Jana, która ostatecznie pozostaje w rękach wroga. W Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych toczy się zaciekle walka o poszczególne piętra i części gmachu. W Śródmieściu w godzinach popołudniowych nieprzyjaciel przeprowadza atak wzdłuż ulic Waliców i Żelaznej, spychając Powstańców z linii ul. Grzybowskiej. Niemcy zajmują Koszary Policji przy ul. Ciepłej, umacniają pozycje w rejonie pl. Żelaznej Bramy.

*Płk Karol Ziemski
„Wachnowski” reorganizuje
obronę Starego Miasta*

W nocy z 26 na 27
rusza
przygotowywane od
dziesięciu dni
natarcie pod
dowództwem ppłk.

Bolesława Gancarza „Gryfa”. Jego celem jest połączenie Mokotowa ze Śródmieściem. Powstańcy napotykać silny opór Niemców. Nie udaje im się połączyć z oddziałami zgrupowania „Kryśka”, utrzymującymi

pozycje na rogu Czerniakowskiej i Łazienkowskiej. Koszary w rejonie ulic Szwoleżerów, 29 Listopada i Podchorążych, blokujące drogę przebiecia, pozostają w rękach wroga. Powstańcy opanowują jedynie klasztor Sióstr Nazaretanek przy ul. Czerniakowskiej. Ppłk Józef Rokicki „Karol” rozkazuje utrzymać zdobyte pozycje i wieczorem przegrupować oddziały do ponownego natarcia. Prezydent USA Franklin D. Roosevelt odmawia pomocy Powstańcom bez zgody Związku Sowieckiego.

1944.pl

Muzeum Powstania Warszawskiego